

Svetlana Makarovič, Zeliščarka
pesmi in risbe

KAJ SO ZELI? KDO JE ZELIŠČARKA? ZELIŠČA ZDRAVIJO, OBENEM PA VEMO, DA SO LAHKO TUDI OSNOVA MOČNEGA, USODNEGA STRUPA. V KNJIGI, KI JE PRED NAMI, SO ZBRANE RASTLINE, KI GRENJO, PEČEJO ALI ZBODEJO, ZELI, KI SO RASLE IZ POEZIJE SVETLANE MAKAROVICH VSE OD NJENIH ZAČETKOV. TO SO SEMENA PESMI, KI SO BILE NAPISANE ŽE PRED LETI, SO SADIKE, CEPLJENCI, POTAKNJENCI, A V TEJ KNJIGI SO ZAŽIVELE NA NOVO: OBREZANE, PRESAJENE. PETINDVAJSET PESMI PO AVTORIČINEM IZBORU Z GOVORICO RASTLIN O LJUDEH IZREKA TISTO, KAR JE MNOGOKRAT NEMOGOČE IZREČI NARAVNOST. PESNIČINE SPREMLJEVALNE TEMATSKE RISBE ŠE POUDARJAJO GRENČINO SPOROČILA: IZRISANE SO Z MAČJIM KREMLJEM IN MAČJO ŠAPO, Z OSTRINO, KI PA V NAJGLOBLJIH PLASTEHI PREHAJA V NEŽNOST.

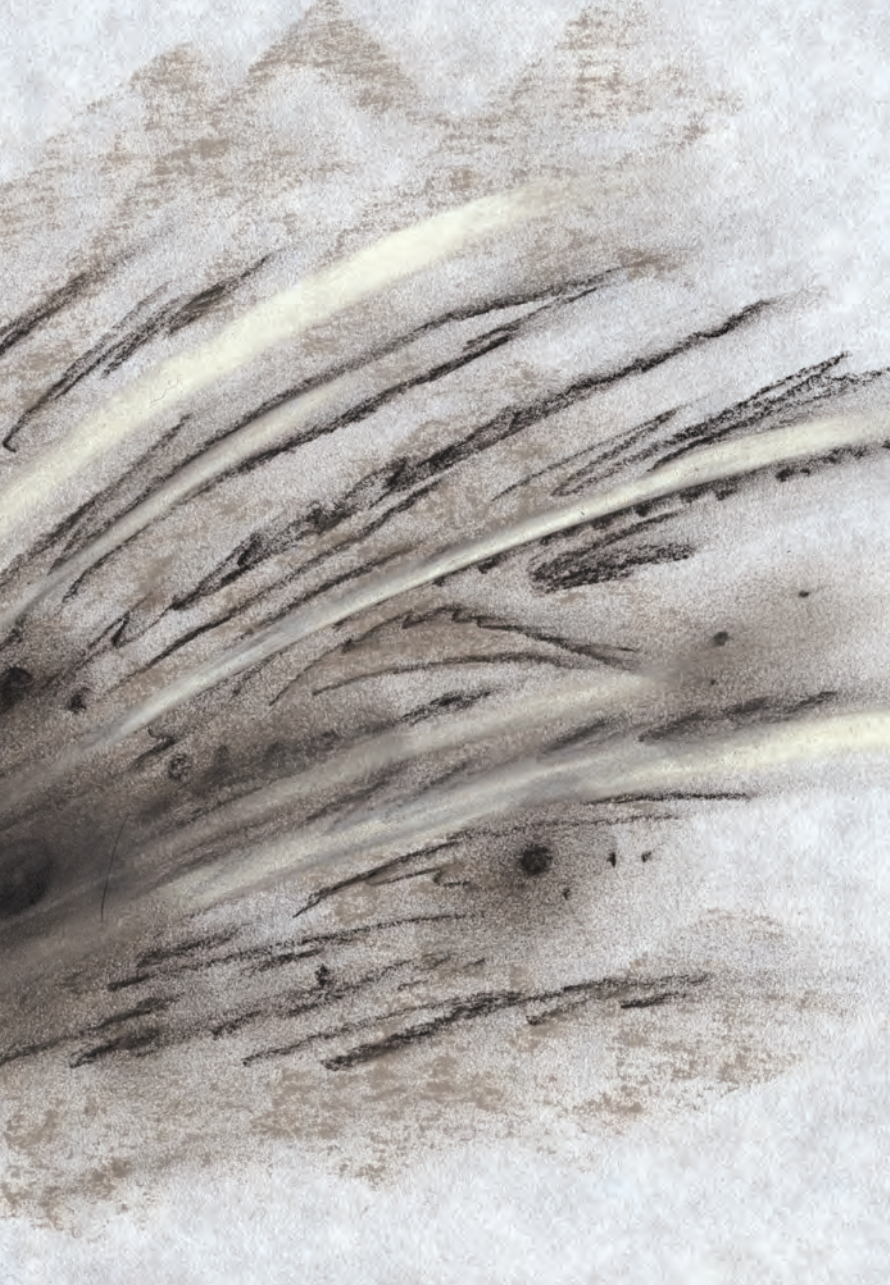

Jaz pa pojdem na polje,
med rumene sončnice,
tam bom tako dolgo stala,
da bom sončnica postala.

Ptiči bodo zobali
moje sončnične oči,
moje sestre sončnice
pa bodo sonca čakale,
bodo sonca čakale,
nič ne bodo vedele,
bodo sklanjale glavo
le zato, ker bo temno.

Je že pripravljen grenkoslad,
je že pripravljen za takrat,
skrbno prebran in posušen,
lepo v omarici zložen,
bo storil svoje grenkoslad.
Takrat si zvarek naredim,
natrem se z njim in poletim
nad dnevi, tedni, meseci,
nad leti preperelimi.